

Ξαπλώνω

Ξαπλώνω, ρ. [<μσν. ξαπλώνω <μτγν. ἐξαπλῶ + κατάλ. -ώνω], ξαπλώνω. **1.** κάθομαι κάπου με μεγάλη άνεση: «μόλις μπήκε στο σπίτι, ξάπλωσε στην πολυθρόνα κι άνοιξε την τηλεόραση». (Λαϊκό τραγούδι: **Ξαπλώσου** στο ταξί και πάμε να γλεντήσουμε σε φίνο μαγαζί). **2.** (και για τα δυο φύλα) πέφτω στο κρεβάτι να συνουσιαστώ: «όποιον δει και της αρέσει, ξαπλώνει μαζί του χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό». (Λαϊκό τραγούδι: έλα απόψε να σου στρώσω στον καλύτερο οντά και κοντά σου να **Ξαπλώσω** να μου σβήσεις το σεβντά).

- ξαπλώνω με άντρα, (για γυναίκες) συνουσιάζομαι: «αυτή που βλέπεις, έχει ξαπλώσει μ' όλους τους άντρες της γειτονιάς».

- ξαπλώνω με γυναίκα, (για άντρες) συνουσιάζομαι: «είναι τόσο ομορφόπαιδο, που ξαπλώνει μ' όποια γυναίκα θέλει».

- την ξάπλωσα, (για γυναίκες) την πλάγιασα και, κατ' επέκταση, της επέβαλα τη σεξουαλική πράξη: «εγώ την ξάπλωσα πριν από τρία χρόνια και σε σένα κάνει την παρθένα, βλάκα!».

- τον ξάπλωσα, **α.** τον έριξα κάτω και, κατ' επέκταση, τον νίκησα: «όπως περνούσε βιαστικός από δίπλα μου, του 'βαλα μια τρικλοποδιά και τον ξάπλωσα μέσ' στις λάσπες || μόλις ήρθαν σ' επαφή τα σώματά μας, του 'κανα ένα κόλπο και τον ξάπλωσα». **β.** τον δολοφόνησα, τον σκότωσα: «τον παραφύλαξε στο σκοτάδι και με μια μπαμπέσικια μαχαιριά τον ξάπλωσε τον φουκαρά». (Λαϊκό τραγούδι: Κατινάκι μου για σένα με σκοτώσανε, μέσα στον τεκέ του Φώτη **με ξαπλώσανε**). Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το κάτω.

- τον ξάπλωσα στη γη, βλ. λ. [γη](#).